

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/75/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010341
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6723010341.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2025 o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/63/2023 zo dňa 24.03.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen rozsudkom sp. zn. 2T/63/2023 zo dňa 24.03.2025 podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku (Tr. por.) oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen č. k. 3Pv 285/22/6611-17 zo dňa 31.05.2023, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 13. 03. 2022 v čase okolo 17:40 hod. po tom, čo požil alkoholické nápoje a v čase o 20:32 hod. mal v dychu 1,35 mg/l alkoholu a pri opakovanej dychovej skúške v čase o 22:52 hod. mal v dychu 1,16 mg/l alkoholu, viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Suzuki Samurai bez evidenčného čísla v Krupine po miestnej komunikácii v časti Bebrava v smere jazdy do časti Pijavice, pričom spätným prepočtom mu bola znalcom konštatovaná koncentrácia alkoholu v krvi v čase vedenia vozidla vo výške minimálne 1,29 g/kg (promile)

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal intervenujúci prokurátor odvolanie, ktoré dodatočne podaním zo dňa 27.5.2025 písomne odôvodnil. Na úvod svojej argumentácie citoval časť odôvodnenia rozsudku okresného súdu a následne odkázal na svoju záverečnú reč na hlavnom pojednávaní zo dňa 24. 03. 2025, v rámci ktorej bolo podľa jeho názoru náležite vyargumentované, prečo sa v prejednávacom prípade nemôže jednať o naplnenie „teórie ovocia z otráveného stromu“. K veci uviedol, že obžalovaný sa prvej dychovej skúške podrobil dňa 13. 03. 2022 v čase o 20:32 hod., t. j. bezprostredne po jeho zadržaní pre podozrenie zo spáchania trestného činu, pričom v rámci svojho zadržania bol obžalovaný poučený, čo potvrdil svojim podpisom na príslušnej zápisnici. V rámci zadržania bolo súčasne policajtom vykonávaným obmedzenie jeho osobnej slobody vykonané oprávnenie podľa § 32a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, teda oprávnenie vyzvať osobu, aby sa podrobila vyšetreniu, či nie je ovplyvnená alkoholom alebo inou návykovou látkou, ak je dôvodný predpoklad, že by vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky mohlo dôjsť k zmareniu alebo podstatnému sťažaniu vykonávaného úkonu. Keďže sa v danom prípade jednalo o vykonanie úkonu obmedzenia osobnej slobody obžalovaného, vykonanie tohto oprávnenia policajta bolo plne opodstatnené a zákonom odôvodnené. Navyše z gramatického výkladu predmetného ustanovenia vyplýva, že sa jedná o oprávnenie policajta, ktoré však v prípade nespolupráce danej osoby nie je

ničím vynútiteľné ani postihnuteľné a teda obžalovanému nič nebránilo sa takémuto úkonu nepodrobiť. V zmysle § 119 ods. 3 Trestného poriadku, na ktorý sa súd prvého stupňa odvoláva, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto alebo osobitného zákona. V naznačenom smere je teda nelogická argumentácia súdu, keď o tejto dychovej skúške vykonanej v čase o 20:32 hod. hovorí ako o nezákonne vykonanej, navyše keď obžalovanému v tom čase nič nebránilo túto dychovú skúšku odmietnuť vykonať, naopak, dobrovoľne sa jej podrobil, čo navyše potvrdil svojim podpisom na výsledku z predmetného merania. Taktiež má za to, že táto dychová skúška mala povahu neopakovateľného úkonu v zmysle § 10 ods. 17 Trestného poriadku, preto argumentácia súdu o nezákonnosti tohto úkonu ako takého (ktorá však podľa jeho názoru nie je ničím daná) by bola popretím existencie tohto inštitútu. Ďalej vyslovil názor, že argumentácia súdu o tom, že obžalovaný mal byť poučený v tom zmysle, že podrobením sa dychových skúšok môže byť podozrivým zo spáchania priestupku, resp. trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky, považuje za neprijateľný extenzívny výklad práv obžalovaného, pretože poučenie, ktoré bolo obžalovanému v rozhodnom čase dané, sa nevzťahovalo výlučne iba pre skutok, pre ktorý bol v tom čase zadržaný (t. j. pre podozrenie zo spáchania trestného činu krádeže), ale toto bolo obžalovanému dané un block, t. j. bez ohľadu na to, pre akú trestnú činnosť bol ako podozrivý zadržaný. Navyše platí nevyvrátiteľná právna domnienka, že neznalosť zákona neospravedlňuje, o to viac v prípade, ak obžalovaný je kriminálne „skúsenou“ osobou (keď voči nemu bolo v minulosti vedené nejedno trestné stíhanie) a teda jednotlivých svojich práv si tento bol a musel byť veľmi dobre vedomý, o. i. teda aj toho, že takýto úkon nie je povinný v zmysle zásady zákazu sebaobviňovania strieť a môže ho odmietnuť, čo však obžalovaný nevyužil a dychovej skúške sa dobrovoľne podrobil. Poukázal, že obžalovaný v pozícii zadržaného podozrivého bol v čase o 22:46 hod. opätovne poučený že má právo žiadnym aktívnym spôsobom neprispievať k svojmu obvineniu a teda nemusí aktívne spolupracovať ani na úkonoch, ktorými by si privodil trestné stíhanie. Po tomto, ako aj ďalších poučeniach, obžalovaný výslovne uviedol, že dychovej skúške sa podrobí a toto svoje vyjadrenie potvrdil podpisom na príslušnej strane zápisnice. Argumentácia súdu prvého stupňa o vykonaní tohto úkonu v rozpore so zásadou zákazu sebaobviňovania sa teda ani v tomto prípade nezakladá na pravde. Na základe takéhoto dôkazného a právneho stavu mu preto nie je jasné, na základe čoho súd o jednotlivých dychových skúškach, ktorým sa obžalovaný podrobil, hovorí ako o vykonaných v rozpore so zákonom, keď obžalovaný v oboch prípadoch bol náležite poučený a s ich vykonaním dobrovoľne súhlasil. Celý postup súdu, ktorý ho viedol k vydaniu napadnutého rozsudku, preto považuje za hodnotenie dôkazov výlučne a neodôvodnene v prospech obžalovaného. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a následne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázala na písomné odôvodnenie odvolania prokurátora okresnej prokuratúry a vzhľadom na skutočnosti v ňom uvedené navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu a odvolanie prokurátora zamietol.

Obžalovaný A. B. na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas s návrhom svojho obhajcu. Prehlásil, že sa cíti byť nevinný, keďže nič nespravil. Uviedol, že vodičský preukaz potrebuje, pretože je šoférom a taktiež vozí syna do škôlky a svoju matku k lekárovi. Dodal, že pokiaľ ide o krádež bágra, tak nebol odsúdený, nebola na neho podaná ani obžaloba.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali

podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd pripomína, že vo veci už rozhodoval, keď na základe podaného odvolania obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/63/2023 zo dňa 22.01.2024, ktorým bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je to uvedené v cit. rozsudku. Zároveň obžalovaného odsúdil podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 61 ods.1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Okresný súd následne v poradí druhým rozsudkom vo veci rozhodol, ktorý je predmetom konania o odvolaní prokurátora.

V reakcii na odvolacie námietky prokurátora odvolací súd uvádza, že odôvodnenie oslobodzujúceho výroku rozsudku súdom prvého stupňa považuje za kompletné, správne, presvedčivé, vyčerpávajúce, a preto naň odkazuje. Napriek uvedenému k veci uvádza.

Odvolací súd pripomína, že podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Odvolací súd preto skúmal, či podľa prokurátora nosný dôkaz vo veci, teda dychová skúška vykonaná dňa 13. 03. 2022 v čase o 20.32 hod. a v čase o 22.52 hod. bola získaná v tomto konaní zákonným spôsobom, ako to má na mysli ustanovenie § 119 ods. 3 Tr. por., teda či bol získaný z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Ustanovenie § 32 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, pri objasňovaní priestupkov v prípadoch podľa § 4 a § 5 zákona č. 219/1996 Z. z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb (ďalej len ZoOpZAN) deleguje policajtovi oprávnenie vyžadovať lekárske vyšetrenie na zistenie požitého množstva alkoholu alebo inej užitej návykovej látky.

Podľa § 4 ods. 1 ZoOpZAN osoby vykonávajúce činnosť, pri ktorej by mohli ohroziť život, zdravie seba alebo iným osobám alebo poškodiť majetok, nesmú požívať alkoholické nápoje alebo iné návykové látky pri vykonávaní tejto činnosti alebo pred jej vykonávaním, ak by počas tejto činnosti mohli byť ešte pod ich vplyvom.

Podľa § 5 ods. 1 ZoOpZAN príslušníci Policajného zboru, Vojenskej polície, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky, Zboru ozbrojenej ochrany letísk a zamestnanci obecnej a mestskej polície sú oprávnení v rámci svojej pôsobnosti vyzvať osoby uvedené v § 4 ods. 1 na vyšetrenie na zistenie alkoholu alebo iných návykových látok.

Podľa § 5 ods. 4 ZoOpZAN vyšetrenie na zistenie alkoholu sa vykonáva dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi. Ak sa osoba odmietne podrobiť takému vyšetreniu, možno vykonať lekárske vyšetrenie odberom a laboratórnym vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu. Ak osoba odmieta takéto lekárske vyšetrenie, stupeň opilsti určí lekár podľa medicínskych klinických príznakov.

Oprávnenie policajta vyzvať vodiča, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou, alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo, vyplýva aj z ustanovenia § 69 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Zo spisového materiálu je zistiteľné, že obžalovaný A. B. bol dňa 13.3.2022 v čase o 20.10 hod., zadržaný pre podozrenie zo spáchania prečinu krádeže, ktorého sa mal dopustiť dňa 13.3.2022, a to krádeže pracovného nakladača Locust 750. Dňa 13.3.2022 o 20.32 hod. sa A. B. v procesnom postavení zadržaného - podozrivého pre prečin krádeže podrobil vyšetreniu na zistenie alkoholu dychovou skúškou prístrojom AlcoQuant 6020 plus s nameranou hodnotou 1.32 mg/l a následne toho istého dňa v čase

o 22.52 hod. s nameranou hodnotou 1.16 mg/l. Zo spisového materiálu je taktiež zistiteľné, že vyšetrenia dychovou skúškou sa podrobil z dôvodu schopnosti jeho výsluchu pre podozrenie zo spáchania prečinu krádeže a nie pre podozrenie zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák.. Dokonca sám prokurátor v podanom odvolaní potvrdil, že policajtom vykonávajúcim obmedzenie osobnej slobody podozrivého A. B. bolo toto oprávnenie vykonané podľa § 32a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, teda oprávnenie vyzvať osobu, aby sa podrobila vyšetreniu, či nie je ovplyvnená alkoholom alebo inou návykovou látkou, ak je dôvodný predpoklad, že by vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky mohlo dôjsť k zmareniu alebo podstatnému sťaženiu vykonávaného úkonu, v danom prípade výsluchu obžalovaného ako podozrivej osoby zo spáchania prečinu krádeže.

Bolo preukázané, že policajť vykonával oprávnenie na zistenie či podozrivý A. B. nie ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou podľa § 32a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore a nie podľa § 69 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Teda z uvedeného je zrejmé, že sa nejednalo o získanie dôkazu o tom, že obžalovaný A. B. dňa 13.3.2022 viedol ako vodič osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholických nápojov, ale jednalo sa o administratívny úkon policajta k zisteniu, či podozrivý je schopný výsluchu, pričom táto skutočnosť vyplýva aj zo zápisnice o výsluchu zadržaného podozrivého A. B. zo dňa 13.3.2022, kde sa konštatuje, že osoba A. B. je pod vplyvom alkoholu o čom svedčí dychová skúška, a preto sa prerušuje jeho výsluch. Takže dychová skúška nebola vykonávaná v súvislosti vykonávaním činnosti vedenia motorového vozidla (§ 4 ods. 1 ZoOpZAN), ale vykonávaním procesného úkonu, a to výsluchu.

Odvolací súd uzatvára, že dychová skúška, ktorej sa podrobil obžalovaný v súvislosti možnosti jeho výsluchu v procesnom postavení podozrivého, nie je v prejednávanom prípade dôkazom v zmysle ustanovenia § 119 ods. 3 Tr. por., preto aj následné dokazovanie, ktoré vychádzalo z dychovej skúšky je irelevantné na posúdenie viny obžalovaného.

Napriek uvedenému odvolací súd dodáva, že sa nemohol stotožniť s argumentáciou prokurátora o dobrovoľnosti podrobenia sa dychovej skúške. Prokurátor poukázal, že obžalovaný v pozícii zadržaného podozrivého bol poučený, že má právo žiadnym aktívnym spôsobom neprispievať k svojmu obvineniu a teda nemusí aktívne spolupracovať ani na úkonoch, ktorými by si privedil trestné stíhanie a po tomto, ako aj ďalších poučeniach, obžalovaný výslovne uviedol, že dychovej skúške sa podrobí. Odvolací súd k tomu uvádza, že argumentovať o dobrovoľnosti v tomto prípade nie je na mieste, keďže obžalovaný v procesnom postavení podozrivého bol poučený aj podľa § 155 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého ustanovenia, bol poučený aj o tom, že je povinný strpieť odber krvi alebo iný obdobný úkon (dychovú skúšku).

V reakcii na odvolacie námietky prokurátora odvolací súd ďalej uvádza, že odôvodnenie oslobodzujúceho výroku rozsudku súdom prvého stupňa považuje za kompletné, správne, presvedčivé, vyčerpávajúce, a preto naň odkazuje. Odvolacie argumenty prokurátora v konfrontácii so závermi súdu prvého stupňa neobstoja ako dostatočné na to, aby presvedčili odvolací súd o nesprávnom či nezákonnom postupe okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov a v súvislosti s tým vyslovených záverov okresného súdu, že nebolo dokázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný sa stal, a tak spochybnili konečné rozhodnutie súdu prvého stupňa o oslobodení obžalovaného A. B. spod obžaloby. Okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 285 písm. a) Tr. por., pretože z dokazovania vykonaného orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom nemožno spoľahlivo (bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že žalovaný skutok sa stal, preto súd prvého stupňa správne obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Na základe uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie prokurátora v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.